

- I stk. 6 præciseres, at Kommissionen skal bekræfte eller forkaste modsat hidtil »bekræfte« de nationale bestemmelser. Dette skal ske, efter at Kommissionen som hidtil har konstateret, at der ikke er tale om vilkårlig forskelsbehandling eller skjult begrænsning af samhandlen, samt som noget nyt at de nationale regler ikke udgør en hindring for det indre markeds funktion. Samtidig indføres en tidsfrist på op til maksimalt 2x6 måneder for Kommissionens stillingtagen.
- I stk. 7 indføres en ny forpligtelse for Kommissionen til straks at undersøge, om der som følge af godkendelsen af et medlemslands nationale regler skal foreslås en tilsvarende regel for hele Fællesskabet.
- I stk. 7.a indføres en forpligtelse for Kommissionen til at undersøge, om der skal foreslås fællesskabsregler i tilfælde, hvor et medlemsland rejser et specifikt problem inden for området offentlig sundhed. Dette område er som nævnt ovenfor ikke omfattet af anvendelsesområdet for indførelse af nye nationale regler i artikel 100 A, stk. 5.

(Alm. del – bilag 1462 fra 1996-97)

### Spørgsmål nr. 1 på L 1

*Spørgsmål (3/4-98):*

De hensyn, der er nævnt i artikel 36 (ny nummerering artikel 30), er ikke gentaget i den nye artikel 100a, stk. 5 (ny nummerering artikel 95, stk. 5). Betyder dette, at anvendelsesområdet for artikel 100a, stk. 5 er begrænset i forhold til artikel 100a, stk. 4, således at en medlemsstat ikke kan indføre nye nationale bestemmelser, der er begrundet i hensynene i artikel 36, herunder især menneskers sundhed? Er det generelle anvendelsesområde for artikel 36 blevet indsnævret?

*Svar (16/4-98):*

Amsterdamtraktaten indebærer, at den tidligere artikel 100A, stk. 4, 1. led, opdeles i to stykker, nemlig stk. 4 og 5. Stk. 4 drejer sig herefter om opretholdelse af nationale bestemmelser, mens stk. 5 drejer sig om indførelse af nye nationale bestemmelser.

Henvisningen til artikel 36-hensyn er opretholdt i det nye stk. 4. I stk. 5 nævnes alene »miljøbeskyttelse eller beskyttelse af arbejdsmiljøet«.

Hensyn til menneskers sundhed er således ikke udtrykkeligt nævnt i stk. 5, men hensynet til menneskers sundhed vil efter dette stykke kunne varetages i det omfang, det kan indgå i miljøbeskyttelse eller i en beskyttelse af arbejdsmiljøet. Ligesom for alle andre regler i traktaten vil det dog i sidste instans være EF-Domstolen, der - i givet fald - tager stilling til dette spørgsmål.

Særlig med hensyn til folkesundheden skal opmærksomheden i øvrigt henledes på det nye stk. 8 i artikel 100A, der pålægger Kommissionen, såfremt en medlemsstat rejser et specifikt problem vedrørende folkesundheden på et område, der har været omfattet af tidligere harmoniseringsforanstaltninger, at undersøge, om den skal foreslå Rådet passende foranstaltninger.

Amsterdamtraktaten indebærer ikke nogen ændring af anvendelsesområdet for artikel 36, der først og fremmest anvendes på områder, der ikke er reguleret af specifikke retsakter på fællesskabsområdet.

(L 1 – bilag 11 fra 1997-98, 2. samling)

### Spørgsmål nr. 237 på alm. del

*Spørgsmål (3/7-97):*

I udformningen af ændring af art 100 A, stk. 4, i TEF tilføjes i første afsnit »og om grundene til deres opretholdelse«. Hvad er konsekvensen af denne ændring?

*Svar (5/9-97):*

Med ændringen kodificeres den praksis, som Kommissionen allerede følger i dag, og som Danmark har fulgt i de tre tilfælde, hvor Danmark har påberåbt sig miljøgarantien.

(Alm. del – bilag 1462 fra 1996-97)

### Spørgsmål nr. 254 på alm. del

*Spørgsmål (3/7-97):*

Vil ministeren fremkomme med en vurdering af betydningen af henvisningen til »nyt videnskabeligt belæg« i udformningen af den nye artikel 100 A, stk. 5, i EF-traktaten?

*Svar (5/9-97):*

Med formuleringen »baseret på nyt videnskabeligt belæg« stilles der krav om, at et medlemsland for at kunne indføre nye nationale regler på et område, hvor Fællesskabet har vedtaget harmoniserede regler, må være i stand til at frem-